

Hovorna.

Řešení aktuálních otázek.

V odborných kruzích je všeobecně uznávána nutnost uskutečnití naléhavé reformy. Míním obzvláště novou úpravu některých trestních zákonů a dále uzákonění opatření, směřujících k zabezpečení zdraví národa. Německé zákonodárství je v otázkách národní hygieny v mnohých směrech pokrokovější než naše. Vidíme sice v posledním čase různé akce, avšak tyto jsou buď pouhou improvisací, nemajíce opory v zákoně, nebo jsou pouze napodobováním cizích vzorů, aniž by šly na kořen věci. Vezměme na př. chvályhodnou akci na pomoc mladým manželům, organisovanou Mladým nár. souručenstvím. Bylo by jistě správné tuto pomoc, která má pro budoucnost národa veliký význam, vypracovat ve formě zákona. Při zákonné úpravě byly by nám vydatnou pomocí zkušenosti, které mají v Německu se svým zákonem na podporu manželství. V tomto ustanovení, jež je jedním oddílem zákona pro zmírnění nezaměstnanosti z r. 1933, řešení je problém pomocí vydatného státního příspěvku na nábytek a zařízení domácnosti. Podporování jsou jen zdraví manželé a podmínkou je proto lékařská prohlídka. Takové obligatorní lékařské prohlídky před sňatkem měly by být uzákoněny i u nás jako účinná obrana proti zdegenerovanému potomstvu. Bylo by věci zákonné úpravy, resp. lékařů, označit, které dědičné choroby jsou překážkou manželství. V německém zákoně z roku 1936, jenž chrání zdraví rodiny, vypočítány jsou překážky manželství. Zdraví národa vyžaduje, aby bylo znemožněno dědičně zatíženým plozením dalších méněcenných individuí. K tomu slouží sterilisace, jež je docela lehkou operací; a nemá v zápětí ztrátu pohlavního pudu, ani není překážkou soulože.

Zákon musel by jednak přesně stanovit okruh dědičných chorob, při nichž by došlo k sterilisaci, jednak musel by se každý jednotlivý případ řešit kruhem odborníků (lékařů a právníků), aby bylo znemožněno každé zneužití. Řízení bylo by neveřejné a postižený měl by možnost odvolati se z rozhodnutí soudu. Sterilisační zákony jsou zavedeny v mnohých státech severoamerických a státech severských.

Další otázkou, která by si zasloužila řešení, jest péče o odsouzence ve věznicích a zvláště péče o ně po odpykání trestu. Trestanec musí mít vědomí, že po vykročení z vězení nečeká ho osud vydědence, neboť toto vědomí činí ho zatrpklým a vnucuje mu nepřátelský postoj vůči společnosti. Odsouzenému musí být poskytnuta možnost začlenit se do pracovního procesu. Nejlepší průpravou by bylo, aby již v době výkonu trestu na svobodě káranec buď se učil nějakému užitečnému zaměstnání, nebo aby se ve svém zaměstnání zdokonaloval. Stát mohl by pak polepšené kárance zaměstnávat v různých oborech svého podnikání. I kdyby snad přicházela v úvahu možnost konkurence, škoda takto způsobená byla by mnohonásobně vyvážena dobrodiním, které společnost zjedná jak sobě, tak polepšeným kárancům. Jediné takto vyrvou se zločinci vlivu svého dřívějšího prostředí, do něhož po odpykání trestu obyčejně automaticky zase padají.

Mluvíme-li již o reformě trestního zákona, nutno poukázat na zastaralé

a nesprávné nazírání zákona na homosexualitu. Náš trestní zákon mluví o ní jako o „nepřirozenosti“, avšak tento pojem vznikl v dobách, kdy přírodní vědy nebyly ještě na takovém stupni jako nyní. Homosexualita není však ve většině případů nepřirozeností, není produktem zvrhlosti, vyžilosti či dokonce zločinnosti, nýbrž je zjevem konstitutivním — podle nezvratného poznatku lékařské vědy. Je vlastností vrozenou, nezaviněnou, krátce přírodní úchylkou. Od pravé homosexuality nutno ovšem lišiti t. zv. pseudo-homosexualitu, jíž rozumíme homosexuální činy mužských prostitutů a homosexualitu individuální, která hoví též stykům s druhým pohlavím. Zde jde o případy perversity, mající původ v přesycenosti a vyžilosti, avšak ve většině případů, o nichž jsme zprvu mluvili, běží o inversi. A pak je nespravedlivé stíhati tyto ubožáky, s kterými si příroda krutě zahrála, jako zločince. Je třeba přizpůsobit trestní předpisy lékařským výzkumům. Obava před trestní sankcí u homosexuálních, dává netušené možnosti vyděračům, kterým se skutečně daří ve stínu nynějšího trestního ustanovení. Proto tak ohromné procento sebevražd mezi homosexuálními. Trestnosti zasluhuje homosexualita tehdy, ohrožuje-li někoho, nebo budí-li veřejné pohoršení. V těchto případech má však náš právní řád účinné předpisy k udržení pořádku. Pohoršení povstává však obyčejně teprve během trestního řízení. I když toto skončí osvobozením stíhaného, jest přece taková osoba morálně odpravena. Co nejpřísnější trestání mužské prostituce a vyděračství prostitutů bylo by účinnější obranou lidské společnosti, než všeobecná trestnost homosexuality.

Naznačil jsem několik otázek, jejichž řešení pokládám za aktuální.

Dr. Miloslav Koutecký.